

Taboe stilaan doorbroken, maar berichtgeving over Yasmine toont aan dat je daarin ook te ver kunt gaan

In de zondagsliturgie spreken de gelovigen niet toevallig gezamenlijk de geloofsbelijdenis uit. © Frank Bahnmüller

Een lied van geloof

Jaar van het Credo vraagt aandacht voor geloofsbelijdenis als hulp om te leren en te kunnen geloven

- Uitnodiging om te ontdekken hoe mooi het christelijke geloof wel is
- Er bestaan verschillende formuleringen, maar twee teksten staan op de ereplaats
- Geloven doe je nooit alleen, maar in de Kerk

Erik DE SMET

Nog nooit was geloven gemakkelijker. „Het is een daad van vertrouwen die vraagt zich te onthechten van zichzelf”, zei de grote Franse theoloog en jezuïet Bernard Sesboué onlangs in het weekblad

Tertio. „Als het geloof nu moeilijk ligt, komt dat wellicht omdat een ontwikkelde mensheid vooral met zichzelf en zijn eigen vooruitgang bezig is en niet met de elementaire noden waarvoor onze voorouders zich tot God richtten.”

De Belgische bisschoppen roepen op om het komende werkjaar aandacht te besteden aan de geloofsbelijdenis. Ze nodigen ons uit te ontdekken hoe mooi het christelijke geloof wel is en dat het niet een pakket waarheden en waarden of een vaag religieus gevoel is, maar een persoonlijke relatie met Iemand. De brochure *De schone belijdenis* (een verwijzing naar de eerste brief aan Timoteüs) zet alvast bakens uit en wil aansporen tot verdieping.

Ook de bisschoppen merken op dat het ons niet gemakkelijk valt om te geloven: „De deur naar God is toe. We kijken niet meer spontaan omhoog. We zijn veeleer benieuwd naar alles wat dichtbij en op de voorgrond te vinden is en hier te doen staat.” De zonde, maar ook het probleem van het kwaad en het lijden maakt geloven moeilijk.

Gelukkig zijn er steunpunten om te kunnen geloven. We kunnen steunen op de getuigenis van ontelbare heiligen, in het bijzonder van de martelaren. Maar er is ook het credo, wat letterlijk ‘ik geloof’ is. Christen-zijn is evenwel geen privézaak. Een christen is immers geen eenzaat, maar steeds lid van de Kerk. Geloven doe je nooit alleen.

„Het credo legt telkens weer de band met de andere gelovigen. We zeggen het ook altijd met velen samen. Zo gaat mijn credo zich voegen in het grote geheel van de Kerk. Het gaat wonen in de

„Het grote credo verruimt de blik, het perkt niet in maar werkt bevrijdend”

warmte en de gloed van een grote geloofsverbondenheid.” Daarom spreken de aanwezigen ook tijdens elke zondagseucharistie samen de geloofsbelijdenis uit.

Maar wat houdt deze geloofsbelijdenis in? Al in de Schrift zijn

er beknopte geloofsbelijdenissen te vinden, die steeds opnieuw de kern van het geloof weergeven: dat Jezus Christus onze Heer is en uit de doden werd opgewekt.

In de loop van de tijden ontstonden meerdere formuleringen. Twee van deze teksten staan op een ereplaats. Allereerst is er het zogeheten *symbolum* van de apostelen, dat op zondag in vele kerken klinkt en tijdens de paasnacht wordt gebruikt. Een andere tekst is het grote credo van Nicea en Constantinopel. Het ontleent zijn gezag aan het feit dat de vrucht is van de oecumenische concilies van de vierde eeuw en gemeenschappelijk is voor alle christenen. Het biedt geconcentreerde formules die de rijkdom van het geloof samenvatten.

De bisschoppen beseffen in hun brochure dat dergelijke teksten vandaag niet eenvoudig zijn om zomaar voluit te aanvaarden: „De officiële credo’s van de Kerk worden niet zelden ervaren als stereotiep, abstract en moeilijk te begrijpen. Ze lijken een met gezag opgelegd geloof. En bij het opleggen van iets hebben vele van onze tijdgenoten geen goed gevoel. Ze hebben het meer over *mijn* geloof dan over *ons* geloof.”

Maar de twee bovengenoemde, traditionele teksten dagen ons uit: „Het credo is een uitnodiging tot grensverlegging, ver boven mijn eigen gevoelens en interesses uit, en een verruiming van mijn beperkte persoonlijke geloofshorizon. Het grote credo verruimt de blik, het perkt die niet in en werkt bevrijdend.”

De tekst van de geloofsbelijdenis daagt ons uit het geloof te verdiepen. Daarvoor dienen de *Catechismus van de katholieke Kerk*, het *Geloofsboek* en de vele vormingsinitiatieven. Ook *KERK & leven* wil graag helpen bij de uitdieping van het geloof. Zo zal in het nieuwe werkjaar onze veertiendaagse rubriek *Vraag het aan Theo* de punten van de geloofsbelijdenis behandelen.

Het credo staat ook in het hart van de liturgie en het gebed. Niet toevallig wordt het na de homilie uitgesproken: de verkondiging van een bepaald deel van de geloofsinhoud wordt door alle aanwezigen in het groter geheel geplaatst. Soms wordt het credo in de mis gezongen. Dan wordt het een lofprijzing. Ja, noem het maar ons gebed en ons volkslied.

De schone belijdenis. Over het credo. Groeien in geloof. Verklaringen van de bisschoppen van België nr. 37 telt 68 bladzijden en kost 3,50 euro.